

Horké krize studené války

Studená válka charakterizovala světové dění v druhé polovině 20. století. V tomto časovém období se mezinárodní krize, vyvolané soupeřením dvou mocenských bloků, střídaly s relativně klidnými roky, kdy čas konfrontace vystřídal "détente". Publikace Horké krize studené války je věnována oněm časovým úsekům mezinárodních vztahů, kdy svět stanul na prahu globálního ozbrojeného konfliktu. První berlínská krize v letech 1948-1949 souvisela se sovětskou blokadou přístupových cest do Západního Berlína, na Dálném východě vyvolala snaha severokorejského režimu o násilné sjednocení rozděleného poloostrova horkou korejskou válku a suezská krize v roce 1956 souvisela s krizí koloniální politiky Velké Británie a Francie. Zřejmě nejnebezpečnější byla Karibská krize v r. 1962, kdy Sověti bezprostředně ohrozili Spojené státy svojí raketo-jadernou přítomností na Kubě. Vedle těchto krizí, jejichž aktéři skutečně balancovali na okraji celosvětového válečného konfliktu, provázely studenou válku dílčí střety, které de facto byly zástupnými konflikty obou supervelmocí. Nálevkova publikace je z velké části založena na odtajněných pramenech ze sovětských a severoamerických archivů a navazuje na jeho předchozí publikace Studená válka a Karibská krize.